Laboratorul 5 – Funcții

```
/// 3.2. Se citește gradul unui polinom și coeficienții săi, care sunt numere întregi: în
care p0 este nenul. Știind că polinomul admite numai rădăcini întregi simple, să se
găsească rădăcinile polinomului.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define GRAD MAX 20
int citpol(int a[]);
int val polinom(int x, int n, int a[]);
int afisRad(int n, int a[]);
int main(){
    int p[GRAD_MAX+1], grad;
    grad=citPol(p);
    printf("Radacinile intregi: ");
    if(afisRad(grad, p)==0) printf("Nu exista radacini intregi\n");
    return 0;
}
int citPol(int a[]){
    int n, i;
    printf("Gradul (<=%d): ", GRAD_MAX);</pre>
    scanf("%d", &n);
    printf("Coeficientii polinomului: \n");
    for (i=n; i>=0; i--) {
        printf("a[%d] = ", i);
        scanf("%d", &a[i]);
    }
    return n;
}
int val polinom(int x, int n, int a[]) {
    int i, v=0;
    for (i=n; i>=0; i--) v=v*x+a[i];
    return v;
int afisRad(int n, int a[]){
    int nrRad=0, d;
    for (d=1; d<=abs(a[0]); d++)</pre>
        if(a[0]%d==0){
            if (val polinom(d, n, a) == 0) {
                nrRad++;
                printf("%d ", d);
```

```
}
    if (val polinom (-d, n, a) == 0) {
        nrRad++;
        printf("%d ", -d);
    return nrRad;
}
/// 3.3. Se citește n și perechile de numere întregi (xi, yi) reprezentând o relație
binară R peste mulțimea M. Admițând că fiecare element din mulțimea M apare în cel puțin
o pereche dintre cele citite, să se determine mulțimea M. Să se verifice dacă relația R
este o relație de echivalență (reflexivă, simetrică și tranzitivă).
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 20
int exista(int x, int a[], int m) {
    int i;
    for (i=0; i<m; i++)</pre>
        if(a[i]==x) return 1;
    return 0;
}
int exista in R(int x, int y, int R[][2], int n){
    int i;
    for (i=0; i<n; i++)</pre>
        if(R[i][0]==x && R[i][1]==y) return 1;
    return 0;
}
int citRel(int R[][2]){
    int n, i;
    scanf("%d", &n);
    printf("Elementele relatiei: \n");
    for (i=0; i<n; i++) {</pre>
        printf("[Perechea %d]: ", i);
        scanf("%d%d", &R[i][0], &R[i][1]);
    }
    return n;
}
int detMult(int R[][2], int n, int M[]){
    int m=0, i, j;
    for(i=0; i<n; i++)</pre>
        for(j=0; j<2; j++)
```

if(!exista(R[i][j], M, m)) M[m++]=R[i][j];

}

```
int refl(int R[][2], int n, int M[], int m){
    int i;
    for (i=0; i<m; i++)</pre>
        if(!exista in R(M[i], M[i], R, n)) return 0;
    return 1;
}
int sim(int R[][2], int n){
    int i;
    for(i=0; i<n; i++)</pre>
        if(!exista_in_R(R[i][1], R[i][0], R, n)) return 0;
    return 1;
int tranz(int R[][2], int n){
   int i, j;
    for (i=0; i<n; i++)</pre>
        for(j=0; j<n; j++)</pre>
            if(R[i][1]==R[j][0])
                if(!exista in_R(R[i][0], R[j][1], R, n)) return 0;
    return 1;
}
int main()
    int R[N][2], M[2*N], n, m;
   n=citRel(R);
    m=detMult(R, n, M);
   if(refl(R, n, M, m)) printf("Este reflexiva\n");
    else printf("Nu este reflexiva\n");
    if(sim(R, n)) printf("Este simetrica\n");
    else printf("Nu este simetrica\n");
    if(tranz(R, n)) printf("Este tranzitiva\n");
    else printf("Nu este tranzitiva\n");
    if(refl(R, n, M, m) && sim(R, n) && tranz(R, n)) printf("Relatie de echivalenta");
    return 0;
}
```

```
/// 3.4. Se dau două șiruri de caractere care reprezintă numere întregi zecimale foarte
mari. Să se scrie un program de efectuare a operațiilor aritmetice asupra lor.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define NMAX 100
void Shl(int a[], int k){
  memmove(&a[k+1], &a[1], sizeof(int)*a[0]); /// Shifteaza vectorul cu k pozitii
 memset(&a[1], 0, sizeof(int)*k); /// Umple primele Count pozitii cu 0
 a[0]+=k; /// Incrementeaza numarul de cifre
}
int Sqn(int a[], int b[]) {
  while (a[0] \&\& !a[a[0]]) a[0]--; /// Elimina zero-urile semnificative, daca exista.
  while (b[0] && !b[b[0]]) b[0]--;
 if (a[0]<b[0]) return -1;
  else if(a[0]>b[0]) return 1;
  for(int i=a[0]; i>0; i--) {
   if(a[i] < b[i]) return -1;</pre>
    else if (a[i]>b[i]) return 1;
  }
 return 0;
void citire(char s[NMAX], int a[NMAX], int k){
   int i, n;
    printf("Introduceti numarul %d: ", k);
    gets(s);
    n=strlen(s);
    for(i=n; i>0; i--) a[i]=(int)(s[n-i]-'0');
    a[0]=n; /// punem numarul de cifre astfel incat sa fie usor de accesat
void afisare(int a[NMAX], int n){
    int i;
    for(i=n; i>0; i--) printf("%d", a[i]);
}
void suma(int a[], int b[], int s[]){
    int i, cifra, carry=0, max;
    /// completam numarul cel mai mic cu zero-uri nesemnificative la sfarsit
    if(a[0] < b[0]) {</pre>
        max=b[0];
        for (i=a[0]+1; i<=b[0]; i++) a[i]=0;</pre>
    }
    else {
       max=a[0];
        for (i=b[0]+1; i<=a[0]; i++) b[i]=0;</pre>
    }
```

```
for (i=1; i<=max; i++) {</pre>
        cifra=a[i]+b[i]+carry;
        s[i]=cifra%10;
        carry=cifra/10;
    if(carry!=0) s[i]=carry; /// aici i-ul va fi trecut deja la urmatoarea pozitie din
stanga numarului
    else i--; /// daca nu exista carry revenim la ultima cifra calculata
    s[0]=i;
}
void diferenta(int a[], int b[], int d[]){
    int i, carry=0;
    if(a[0] < b[0]) differenta(a, b, d);</pre>
    else{
        for (i=1; i<=a[0]; i++) {</pre>
             d[i]=a[i]-b[i]+carry;
             if (d[i]<0) d[i]+=10, carry=-1;</pre>
             else carry=0;
        i--;
        while(i && !d[i]) i--;
        d[0]=i;
    }
}
void produs(int a[], int b[], int p[]){
    int i, j, carry=0, n;
    p[0] = a[0]+b[0];
    for (i=1; i<=p[0];) p[i++]=0;</pre>
    for (i=1; i<=a[0]; i++)</pre>
        for (j=1; j<=b[0]; j++)</pre>
             p[i+j-1]=p[i+j-1]+a[i]*b[j];
    for (i=1; i<=p[0]; i++) {</pre>
        p[i]=p[i]+carry;
        carry=p[i]/10;
        p[i]%=10;
    if(carry) p[++p[0]]=carry;
}
void impartire(int a[], int b[], int c[], int r[]){
    int i;
    r[0]=0;
    c[0]=a[0];
    for (i=a[0]; i>0; i--) {
        Shl(r, 1);
        r[1]=a[i];
        c[i]=0;
        while (Sgn(b, r)!=1) {
```

```
c[i]++;
            diferenta(r, b, r);
       }
    }
   while(!c[c[0]] && c[0]>1) c[0]--;
int main()
   char charA[NMAX], charB[NMAX];
   int a[NMAX], b[NMAX], s[NMAX], d[NMAX], p[NMAX], r[NMAX], imp[NMAX], k, i, n, max;
   citire(charA, a, 1);
   citire(charB, b, 1);
   suma(a, b, s);
   printf("A + B = "); afisare(s, s[0]);
   printf("\n");
   diferenta(a, b, d);
   printf("A - B = "); afisare(d, d[0]);
   printf("\n");
   produs(a, b, p);
   printf("A * B = "); afisare(p, p[0]);
   printf("\n");
   impartire(a, b, imp, r);
   printf("A : B = "); afisare(imp, imp[0]);
   printf(", rest "); afisare(r, r[0]);
   return 0;
}
```

```
/// 3.5. Să se scrie funcțiile pentru adunarea, scăderea și înmulțirea a două matrice și
apoi să se calculeze A=B*C-2*(B+C), unde B și C sunt două matrice pătratice de ordinul n.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void citeste(int a[100][100], int *n, char c){
    int i, j;
    printf("Citeste matricea %c: \n", c);
    printf("\tNumarul de linii si coloane: ");
    scanf("%d", n);
    for(i=0; i<*n; i++)</pre>
        for(j=0; j<*n; j++) {</pre>
             printf("%c[%d][%d] = ", c, i, j);
             scanf("%d", &a[i][j]);
        }
void afiseaza(int a[100][100], int n) {
    int i, j;
    for (i=0; i<n; i++) {</pre>
        for (j=0; j<n; j++)</pre>
            printf("%d ", a[i][j]);
        printf("\n");
    }
}
void adunare(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int n){
    int i, j;
    for (i=0; i<n; i++)</pre>
        for(j=0; j<n; j++)
             c[i][j]=a[i][j]+b[i][j];
}
void scadere(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int n){
    int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)</pre>
        for (j=0; j<n; j++)</pre>
             c[i][j]=a[i][j]-b[i][j];
}
void inmultireScalar(int a[100][100], int n, int nr){
    int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)</pre>
        for (j=0; j<n; j++)</pre>
            a[i][j]=a[i][j]*nr;
}
void inmultire(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int n){
    int i, j, k;
```

```
for (i=0; i<n; i++)</pre>
        for (j=0; j<n; j++) {</pre>
            c[i][j]=0;
             for (k=0; k<n; k++)</pre>
                 c[i][j]=c[i][j]+a[i][k]*b[k][j];
        }
int main()
    int a[100][100], b[100][100], c[100][100], *n;
    citeste(b, &n, 'B');
    citeste(c, &n, 'C');
    inmultire(b, c, a, n); /// B*C
    adunare(b, c, b, n); /// B+C
    inmultireScalar(b, n, 2); /// 2*(B+C)
    scadere(a, b, a, n); /// B*C - 2*(B+C)
    afiseaza(a, n);
    return 0;
}
/// 3.6. Să se scrie funcția care realizează operațiile aritmetice asupra a două matrice
rare (matricea rară este o matrice de dimensiune mare, care are majoritatea elementelor
nule).
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void citeste(int a[100][100], int *n, int *m, char c){
    int i, j;
    printf("Citeste matricea %c: \n", c);
    printf("\tNumarul de linii: ");
    scanf("%d", n);
    printf("\tNumarul de coloane: ");
    scanf("%d", m);
    for(i=0; i<*n; i++)</pre>
        for(j=0; j<*m; j++) {</pre>
            printf("%c[%d][%d] = ", c, i, j);
            scanf("%d", &a[i][j]);
        }
}
void afiseaza(int a[100][100], int n, int m) {
    int i, j;
    for (i=0; i<n; i++) {</pre>
        for (j=0; j<m; j++)</pre>
            printf("%d ", a[i][j]);
        printf("\n");
```

```
}
}
void adunare(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int nA, int mA, int nB,
int mB) {
    int i, j;
    if (nA!=nB || mA!=mB) {
        printf("Matricele nu sunt patratice");
         exit(1);
    }
    else{
         for(i=0; i<nA; i++)</pre>
             for (j=0; j<mA; j++)</pre>
                 c[i][j]=a[i][j]+b[i][j];
    }
void scadere(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int nA, int mA, int nB,
int mB) {
    int i, j;
    if (nA!=nB || mA!=mB) {
         printf("Matricele nu sunt patratice");
         exit(1);
    }
    else{
         for (i=0; i<nA; i++)</pre>
             for (j=0; j<mA; j++)</pre>
                 c[i][j]=a[i][j]-b[i][j];
    }
}
void inmultireScalar(int a[100][100], int nA, int mA, int nr){
    int i, j;
    for (i=0; i<nA; i++)</pre>
         for (j=0; j<mA; j++)</pre>
             a[i][j]=a[i][j]*nr;
}
void inmultire(int a[100][100], int b[100][100], int c[100][100], int nA, int mA, int nB,
int mB) {
    int i, j, k;
    for (i=0; i<nA; i++)</pre>
         for (j=0; j<mA; j++) {</pre>
             c[i][j]=0;
             for (k=0; k<nB; k++)</pre>
                 c[i][j]=c[i][j]+a[i][k]*b[k][j];
         }
int main()
    int a[100][100], b[100][100], c[100][100], *nA, *mA, nB, mB;
    citeste(a, &nA, &mA, 'A');
```

```
citeste(b, &nB, &mB, 'B');
    printf("A + B \setminus n");
    adunare(a, b, c, nA, mA, nB, mB);
    afiseaza(c, nA, mB);
    printf("\nA - B\n");
    scadere(a, b, c, nA, mA, nB, mB);
    afiseaza(c, nA, mB);
    printf("\nA * B\n");
    inmultire(a, b, c, nA, mA, nB, mB);
    afiseaza(c, nA, mB);
    return 0;
}
/// 3.7. Fiind date anul, luna, ziua, să se scrie o funcție care să returneze a câtea zi
din an este ziua respectivă și câte zile au mai rămas din anul respectiv.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
typedef struct{ unsigned short zi, luna, an; } DataCalendaristica;
int eBisect(int an) {
    if((an%4==0 && an%100!=0) || an%400==0) return 1;
    return 0;
int nrZileLuna(unsigned short 1, unsigned short a) {
    switch(1){
        case 2: return 28+eBisect(a);
        case 4: case 6: case 9: case 11: return 30;
   return 31;
}
int aCataZi(DataCalendaristica d) {
   int n=0;
    unsigned short 1;
    for(l=1; l<d.luna; l++) n+=nrZileLuna(l, d.an);</pre>
   return n+d.zi;
}
int eCorecta(DataCalendaristica d){
    if(d.an<1600 || d.an>4900) return 0;
    if(d.luna<1 || d.luna>12) return 0;
    if(d.zi<1 || d.zi>nrZileLuna(d.luna, d.an)) return 0;
    return 1;
}
DataCalendaristica citesteData() {
    DataCalendaristica d;
    do{
        printf("Data (zz/ll/aaaa): ");
```

```
scanf("%2hu/%2hu/%4hu", &d.zi, &d.luna, &d.an);
        fflush(stdin);
    } while(!eCorecta(d));
    return d;
}
int main()
    DataCalendaristica d;
    d=citesteData();
   int n=aCataZi(d);
    printf("Este a %d-a zi\n", n);
    printf("Au ramas %d zile\n", 365+eBisect(d.an)-n);
   return 0;
/// 3.8. Să se scrie o funcție care primind ca parametru un număr roman sub forma unui
șir de caractere, returnează numărul respectiv ca număr arab în baza 10.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
int convert(const char ch) {
    switch(ch){
        case 'M': return 1000;
        case 'D': return 500;
        case 'C': return 100;
        case 'L': return 50;
        case 'X': return 10;
        case 'V': return 5;
        case 'I': return 1;
        default: return 0;
    }
}
int transformare(char c[100]){
   int i, rez=0;
    for(i=0; i<strlen(c); i++)</pre>
        if(convert(c[i])>convert(c[i-1])) rez=rez+(convert(c[i])-2*convert(c[i-1]));
        else rez=rez+convert(c[i]);
    return rez;
}
int main(){
   int i;
    char c[100];
    printf("Introduceti numarul in cifre romane: ");
    gets(c);
    printf("%s in litere arabe: %d", c, transformare(c));
    return 0;
}
```

```
/// 3.9. Să se scrie o funcție care primind ca parametru un număr arab în baza 10,
calculează șirul de caractere ce reprezintă numărul respectiv sub formă romană.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void toRoman(int nr) {
    int i=0;
    char *rom[]={"M", "CM", "D", "CD", "C", "XC", "L", "XL", "X", "IX", "V", "IV", "I"};
    int arab[14]={1000, 900, 500, 400, 100, 90, 50, 40, 10, 9, 5, 4, 1};
    for(i=0; i<12; i++) {</pre>
        while(nr>=arab[i]) {
            nr-=arab[i];
            printf("%s", rom[i]);
        }
    }
}
int main()
    int nr;
    printf("Numar in cifre arabe: ");
    scanf("%d", &nr);
    toRoman(nr);
    return 0;
}
/// 3.10. Se citește un număr întreg, reprezentând o sumă de bani. Să se găsească numărul
minim de bancnote românești necesare pentru plata sumei respective.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void suma(int n) {
    int bancnote[]={1, 5, 10, 50, 100, 200, 500};
    int i;
    for(i=6; i>=0; i--) {
        if (n>=bancnote[i]) {
            printf("%d bancnote de %d\n", n/bancnote[i], bancnote[i]);
            n=n-(n/bancnote[i]) *bancnote[i];
        }
    }
int main(){
    int s;
    printf("Introduceti suma: ");
    scanf("%d", &s);
    suma(s);
    return 0;
}
```

```
/// 3.11. Să se scrie o funcție pentru a verifica dacă un șir de caractere este subșir al
altui șir de caractere. În caz afirmativ funcția trebuie să returneze poziția la care
începe subșirul, iar în caz negativ trebuie să returneze valoarea -1.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define N 100
int pozSubsir(const char *s, const char *subsir){
   char *p=strstr(s,subsir);
   if(p!=NULL) return p-s;
   else return -1;
}
int main()
   int poz, nrAparitii=0, i=0;
   char s[N], subsir[N];
  printf("Introduceti sirul: ");
   gets(s);
  printf("Introduceti subsirul cautat: ");
   gets(subsir);
   while((poz=pozSubsir(s+i, subsir))>=0)
   {
      nrAparitii++;
      printf("Subsirul apare pe pozitia: %d ", poz+i);
      i+=poz+1;
```

if(nrAparitii==0) printf("Subsirul nu apare");

return 0;

}

```
/// 3.12. Să se scrie o funcție pentru a verifica dacă parametrul ei (un întreg pozitiv)
este pătrat perfect. Utilizați funcția pe un șir de întregi pozitivi cu scopul extragerii
tuturor pătratelor perfecte într-un alt șir.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>
int patratPerfect(int n) {
    if((int)sqrt(n)==sqrt(n)) return 1;
    return 0;
}
int main()
    int n;
    printf("Introduceti un numar: ");
    scanf("%d", &n);
    if(patratPerfect(n)) printf("%d este patrat perfect", n);
    else printf("%d nu este patrat perfect", n);
   return 0;
}
/// 3.13. Să se scrie o funcție care verifică dacă parametrul ei (un întreq pozitiv) este
număr perfect. Numărul perfect este un număr întreg egal cu suma divizorilor săi, din
care se exclude numărul însuși.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int sDiv(int n) {
    int i, s=1;
    for(i=2; i<=n/2; i++)</pre>
        if (n%i==0) s+=i;
    return s;
}
void perfect(int n) {
    if(sDiv(n)==n) printf("%d este numar perfect", n);
    else printf("%d nu este numar perfect", n);
int main()
    int n;
    printf("Introduceti numarul: ");
    scanf("%d", &n);
    perfect(n);
    return 0;
}
```